

Credința și fapta

Foaie duminicală a parohiei "Toma Cozma"

Duminica Mironosițelor

HRAMUL BISERICII TOMA COZMA —

cronică în imagini, p. 3

Evangelhia Duminicii a III-a după Paști Marcu 15, 43 - 47; 16; 1-8

În vremea aceea a venit Iosif cel din Arimateea, sfetnic ales, care aștepta și el Împărăția lui Dumnezeu, și, îndrăznind, a intrat la Pilat și a cerut trupul lui Iisus. Iar Pilat s-a mirat că Iisus a murit așa curând și, chemând pe sutaș, l-a întrebat dacă a murit de mult. Deci, aflând de la sutaș, a dăruit lui Iosif trupul. Atunci Iosif, cumpărând giulgiu și coborându-L de pe cruce, L-a înfășurat în giulgiu și L-a pus într-un mormânt care era săpat în stâncă și a prăvălit o piatră la ușa mormântului. Iar Maria Magdalena și Maria, mama lui Iosi, priveau unde L-au pus. Și, după ce a trecut ziua sâmbetei, Maria Magdalena, Maria, mama lui Iacov, și Salomeea au cumpărat miresme, ca să vină să-L ungă. Și dis-de-dimineată, în ziua cea dintâi a săptămânii, pe când răsărea soarele, au venit la mormânt; și ziceau între ele: Cine ne va prăvăli nouă piatra de la ușa mormântului? Dar, ridicându-și ochii, au văzut că piatra fusese răsturnată; căci era foarte mare. Și, intrând în mormânt, au văzut un tânăr șezând în partea dreaptă, îmbrăcat în veșmânt alb, și s-au spăimântat. Iar el le-a zis: Nu vă înpăimântați! Căutați pe Iisus Nazarineanul, Cel răstignit? A înviat! Nu este aici. Iată locul unde L-au pus. Dar mergeți și spuneți ucenicilor Lui și lui Petru că va merge în Galileea mai înainte de voi; acolo Îl veți vedea, după cum v-a spus vouă. Și, ieșind, au fugit de la mormânt, căci erau cuprinse de frică și de uimire, și nimănui nimic n-au spus, căci se temeau.

Vestind Învierea, vom ridica „piatra” îndoielilor din suflet

Evangelhia Duminicii a treia după Paști ne oferă un argument semnificativ privind Învierea Domnului: mărturia femeilor mironosițe și a celor doi care L-au îngropat pe Iisus: Iosif din Arimateea și Nicodim. Această lectură evanghelică a fost orânduită spre a ne întări în adevărul că Hristos Domnul a Înviat din mormânt. Este esențială credința noastră în Înviere: nu pentru că acceptăm cu mintea un lucru ce depășește capacitatea noastră de înțelegere, ci pentru faptul că Învierea Domnului se trăiește cu inima: devenim și noi participanți la Învierea Domnului în interiorul nostru. Învierea Domnului pornește și de la mormântul din sufletul fiecăruia dintre noi.

Precum știm, în noaptea de joi spre vineri înaintea Paștilor evreiești a fost mare frământare în Sinedriu pentru că Mântuitorul fusese adus spre a fi judecat. Și trebuia să fie condamnat la moarte în acord cu raționamentul lui Caiafa, care

afirmă că e de folos „să moară un om pentru popor” (Ioan 11,50).

Totuși încă dinainte cel puțin unul din membrii Sinedriului își exprimase dezacordul față de nedreaptaucidere a Domnului Iisus Hristos. Se numea Nicodim. Cu mai multă vreme înainte, văzând lumina ce transpare din învățătura Mântuitorului Iisus Hristos, s-a dus într-o noapte la Iisus să îl întrebe despre adevărurile de credință, să se lămurească în legătură cu înțelesurile adânci ale cuvintelor Scripturii pe care el le cunoștea deja. A încercat să își spună punctul de vedere, dar nu a prea avut succes. Căci el a zis: „Oare legea noastră osândește pe om la moarte fără ca să tină cont dacă există o vinovăție în acest sens?”. Si au răspuns defăimător confracții din Sinedriu: „Cercetează și vezi că proroc din Galileea nu s-a ridicat” (Ioan 7,51-52). Acest „argument”, considerau ei, îi îndreptăța să condamne pe Iisus ca impostor.

(continuare în pagina a doua)

Vestind Învierea...

(continuare din prima pagină)

Opoziția față de nedreapta condamnare din partea Sinedriului s-a manifestat și pe ascuns. Evanghelia de la Ioan arată că era un ucenic al Domnului, dar pe ascuns. Se numea Iosif. Era din Arimateea, o localitate nu foarte departe de Ierusalim, acea localitate despre care se vorbea lauciderea pruncilor - „*Glasul cel din Rama*” se referea la această localitate - Arimateea. Iosif din Arimateea, deși nu a avut curajul să îi înfrunte pe membrii Sinedriului, totuși și-a exprimat dezacordul, acționând contrar uzanțelor: dând dovadă de mult curaj, de îndată ce a aflat că Mântuitorul a murit pe cruce, s-a dus la Pilat și a cerut trupul Domnului ca să îl înmormânteze într-un mormânt, dar nu oricare mormânt: era chiar mormântul pe care si-l pregătise pentru sine. În acest mormânt a fost îngropat Mântuitorul Iisus Hristos, în mormântul lui Iosif din Arimateea. Și spune Evanghelia că Iosif și Nicodim au luat ca la o sută de litre de mir, ceea ce înseamnă în jur de 25 - 30 de litri de untdelemn aromat cu care au uns trupul Domnului și apoi l-au înfășurat în pânză albă, așa cum cerea tradiția evreiască. Foarte important e gestul lor: si-au făcut datoria față de cineva care murise. Pentru noi, cei de astăzi, gestul lor cântărește mult mai mult. Ucenicii Mântuitorului s-au atins, „au pipăit” pe Domnul Înviat așa cum notează Sfântul Ioan evanghelistul în prima sa epistolă: „*Ce era de la început, ce am auzit, ce am văzut cu ochii noștri, ce am privit și mâinile noastre au pipăit despre Cuvântul vieții... Ce am văzut și am auzit, vă vestim și vouă*” (Ioan 1,1 și 3). Ei bine, așa cum ucenicii s-au atins de Hristos Cel Înviat, și au fost convinși de realitatea Învierii din morți, tot așa Nicodim împreună cu Iosif din Arimateea s-au atins de trupul mort al Domnului, încredințându-ne de realitatea morții Sale.

În noaptea de Paști, în Evanghelia care se citește, se relatează despre faptul că atât de mare a fost șocul adus de vestea Învierii Domnului, încât mai marii evreilor au chemat pe ostași și le-au dat bani ca să spună că Domnul a fost furat. - Interesant! De ce nu le-ar fi cerut la ostași să spună că Domnul și-ar fi revenit? Părea mult mai credibil decât să spui că a fost furat un mort. Era mult mai simplu să spui: „Și-a revenit și a plecat!”. Nu au putut-o face, pentru că doi dintre membrii elitei fariseilor au atins cu mâna trupul Domnului cel mort. Pentru aceea, din fașă a fost suprimate această idee a „revenirii” Domnului, a unei reînțarceri dintr-o stare de leșin, sau de moarte clinică, cum de multe ori s-a insinuat în mod nedrept de către așa-zii „oameni de știință” care încearcă să aducă „explicații docte” Învierii Domnului din morți. Tocmai gestul celor doi fruntași evrei de a îngropa trupul Mântuitorului Hristos constituie mărturia statornică, fără echivoc, că Domnul a murit pe cruce, a fost pus în mormânt, și din mormânt a Înviat.

Au mai existat și alți martori la îngroparea și Învierea Domnului: femeile mironosițe. Ele însoțiseră pe Mântuitorul Iisus Hristos din Galileea până la Ierusalim. Evangheliile consemnează prezența ucenicilor, a mulțimilor, dar parcă nu acordă cuvenita importanță prezenței femeilor. Sunt pomenite de mai multe ori în Evanghelii, ba chiar evanghelistul Luca arată că unele dintre ele susțineau grupul apostolilor cu fonduri bănești, așa cum era Ioana lui Huza, unul dintre sfetnicii regelui, sau Suzana. Ele susțineau din venitul lor pe apostoli.

Conștiinciozitatea întru împlinirea, cu orice risc, a rânduielilor față de un răposat, le-a transformat în primele martore ale Învierii Domnului, iar această a treia Duminică după Paști e dedicată de Biserică tocmai „Femeilor Mironosițe”. E un fel de sărbătoare a femeii credincioase, o sărbătoare a femeii creștine. O sărbătoare a femeii care, în diferitele sale activități și manifestări în lume, urmează modelul Hristos. În Evangheliile sunt enunțate cu numele: Maria, Maria lui Cleopa, Cealalta Marie, Ioana, Salomeea, precum și „altele multe împreună cu ele”, fără a fi nominalizate, sugerându-se că numărul lor era destul de mare.

În mod deosebit, dintre ele se distinge Maria Magdalena, care care provenea din Magdala de lângă Tiberiada, zona în care Mântuitorul Iisus Hristos a trecut adesea, propovăduind în Galileea. Ea asistase la moartea Mântuitorului pe cruce, la punerea în mormânt și ei i se descoperă Domnul Înviat, transformându-o în înflăcărată vestitoare a Învierii. Dacă ucenicii au fugit, care încotro, de frica iudeilor, dacă Petru s-a lepădat, zicând că nu cunoaște pe „omul

acesta”, femeile mironosițe au rămas statornice în preajma lui, chiar și la momentele de pătimire.

Spune Evanghelia de la Marcu: „*Ele stăteau de-o parte și priveau*” (Marcu 15,40) cum împlinesc rânduielile de îngropare Iosif și Nicodim. Și au constatat că nu s-a făcut chiar totul. Pentru acest motiv, cât încă nu se luminase de ziuă în ziua cea dintâi a săptămânii (trecuse ziua sabbatului) ele erau la mormânt. Ce simț al datoriei! Iosif și Nicodim au arătat și ei acest simț al datoriei care biruie până și frica de moarte, dar la femei parcă strălucește cu totul aparte. Ele s-au apropiat de mormânt și erau îngrijorate de ce trebuie și cum trebuie să își facă datoria, nu erau în căutare curioasă de evenimente senzaționale. De aceea, atunci când îngerul le-a vestit, ele au căzut cu fața la pământ, neștiind cum să se manifeste în fața unei asemenea vești.

Denumirea de „mironosițe” a prevalat în fața numelor lor, sau a numărului lor, fiind mai presus gestul lor de a unge trupul Domnului cu mir. Privind însă din perspectiva responsabilității, conștiinciozității și curajului de a-și împlini angajamentul asumat, aceste femei au devenit modele pentru viața în Hristos. Astfel, „mironosițe” ar putea fi considerate toate femeile care își fac datoria față de propria persoană așa cum se cuvine, față de Dumnezeu, față de semenii, față de societate, față de familie, față de colectivitate - atâtea și atâtea modalități de a-ți face datoria de om și de ucenic al Domnului Hristos.

Unde începe și unde se termină datoria noastră? De obicei, suntem foarte interesați de punctul terminus, că putem „respira mulțumiri”. Iată, a trecut postul, am postit, ne-am ostenit fiecare după puterile sale, bogdaproste că a trecut! Unde se termina îndatorirea noastră față de Dumnezeu și față de oameni? Adeseori, auzim declarații de genul: „Ne iubim până la mormânt, până când moartea ne va despărți”. Unde se încheie îndatorirea noastră? - Ne învață femeile mironosițe. Când apostolii, văzând pe Domnul pe cruce, au considerat că și-au îndeplinit îndatorirea de ucenici, întorcându-se „fiecare la ale sale”, precum le proorocise Însuși Hristos. Moartea Răstignitului marca oarecum sfârșitul unei etape din viața lor, în care au urmat pe Domnul, au fost martorii multor minuni, l-au ascultat cuvintele. De acum, că fusese îngropat, nu mai era nimic de făcut! Ori, pentru femeile mironosițe, angajarea abia acum începea!

Iosif și Nicodim puteau considera că îndatorirea față de Hristos Domnul a încetat odată cu punerea în mormânt, pe care au împlinit-o cu toată cuviința și cu tot respectul. Se puteau întoarce acasă cu conștiința împăcată, că au făcut ceea ce trebuia. În schimb, pentru femei, care și ele au fost de față privindu-i, datoria nu a încetat. Imediat după ziua Sâmbetei ele s-au dus dis de dimineață la mormânt. Aici au trăi un moment de mare bucurie văzând pe Domnul Înviat. Un asemenea moment de bucurie ai fi zis că încheie apoteotic o îndatorire umană îndeplinită exemplar. Dar nu a fost așa: întoarse de la mormânt, ele au început a vesti tuturor: „*A Înviat Domnul!*”. Pe bună dreptate sunt denumite „apostoli ai apostolilor”. Apostolii au primit vestea Învierii de la femei, înainte de a fi primit vestea Învierii de la Domnul Hristos, care s-a arătat între ei în ziua cea dintâi a săptămânii. O spune Evanghelia de la Luca, când relatează despre călătoria celor doi spre Emaus. Ei afirmă că vestea adusă de femeile mironosițe i-a „însălmântat”, căci ele vesteau că Hristos „este viu”.

Dar, oare, a încetat îndatorirea lor cu aceasta? Nicidecum! Știm că împreună cu Apostolii și cu Fecioara Maria femeile s-au implicat în propovăduire „stăruind în rugăciune” (Fapte 1,14). Din Sfânta Tradiție știm că Maria Magdalena a propovăduit Evanghelia Domnului Hristos în Siria și în Fenicia, a ajuns până la Roma și chiar la împăratul Tiberiu, căruia i-a vindecat un ochi bolnav în numele Domnului Hristos.

Așadar, pentru femeile mironosițe îndatorirea nu a încetat nici o clipă pe tot parcursul vieții pământești. Si atunci să înțelegem că îndatoririle noastre în raport cu semenii și cu Dumnezeu încețază odată cu plecarea noastră de aici? Îndatoririle noastre nu încetează niciodată! Pentru că si acolo unde se află mironosițele împreună cu sfinții, ele ne ajută, mijlocesc pentru noi, rămân o prezență în viața noastră. Cei morți și dragi ai noștri, pe care îi pomenim în rugăciune, nu sunt doar simpli beneficiari ai adresărilor noastre pentru ei. Ei ne ajuta și mijlocesc pentru noi. Asta înseamnă să îți înțelegi datoria: prin tot ceea ce rostești sau faci, creștine, vestește Învierea lui Hristos! Pr. Mihai Mărgineanu

Hramul Bisericii noastre

Mulțumim părinților slujitori, care au onorat prin prezența lor vecernia hramului parohiei noastre: P.C. Pr. Prof. Dr. Ion Vicovan, Decanul Facultății de Teologie „Dumitru Stăniloae” și paroh la biserica „Sf. Parascheva”, Pr. Prof. Liviu Petcu, paroh la biserica Barnovschi, Pr. Gheorghe Manole, paroh la biserica „Sf. Împărați” Galata și Pr. Laurențiu Ștefan, coslujitor la aceeași parohie, Pr. Vasile Vicovan, paroh la biserica „Înălțarea Domnului” Nicolina, Pr. Gheorghe Lutic, coslujitor la Parohia „Sf. Nicolae” Socola,

cel care a și rostit cuvântul de învățătură, Pr. Ovidiu Ciubotaru de la biserica „Sf. Pantelimon”, Pr. Marius Pîjîn, de la Parohia „Nașterea

Sf. Ioan Botezătorul, unde a slujit Pr. Aurel Mărgineanu, Pr. Virgil Morărescu de la Parohia „Sf. Varlaam” Green Park, Pr. Bogdan Panțiru, de la biserica Moimești, Pr. Gabriel-Constantin Alexa-Dîrțu, coslujitor la biserica „Sf. Mina” Păcurari, Pr. Constantin Taivan, de la biserica din Luceni, precum și Diac.

Emilian Vicovan.

Mulțumirile noastre le adresăm și P.Cuv. Arhim. Nicodim Petre, starețul Mănăstirii Bucium și Consilier eparhial pentru probleme de tineret, care a condus soborul ce a oficiat Sfânta Liturghie de Hram și a rostit un argumentat cuvânt de învățătură, P.Cuv. Arhim. Paisie Furdui, starețul Mănăstirii Bârnova și P.Cuv. Arhim. Amfian Răgoșcă, starețul Mănăstirii Stavnic, care, alături de preoții slujitori de la parohia noastră, au făcut parte din acest sobor.

Mulțumim tuturor celor care au participat la Slujba Hramului Bisericii noastre, dar și celor care s-au ostenit pentru curățarea și pregătirea parcului Bisericii, și curățenia din Sfântul Lăcaș. Mulțumim membrilor Consiliului și Comitetului parohial pentru implicare în buna desfășurare a sărbătorii. Mulțumim membrilor Corului parohial și membrilor Stranei de la Biserica noastră, alături de alți seminariști și psalți invitați, care au înfrumusețat atmosfera liturgică.

Mulțumim de asemenea, tuturor celor care ne-au sprijinit pentru organizarea agapelor creștine și a protocolului pentru pelerini.

Cronicar

Povești vindecătoare - a treia întâlnire

Vineri 6 mai a.c., în parcul bisericii noastre s-a desfășurat a treia întâlnire la care au participat mame și copii refugiați din Ucraina, în cadrul unui proiect ce se desfășoară în colaborare cu Asociația IA ȘI-AJUTĂ. Acest proiect își propune să aducă la fiecare ediție săptămânală ateliere creative inovative, care să antreneze în mod constructiv în special pe copiii ucraineni. Întâlnirea de vineri a „Poveștilor vindecătoare” a propus o activitate în natură: plantarea de flori în parcul bisericii, realizându-se astfel „Aleea Păcii”, apoi, sub coordonarea Prof. Lucian Axinte s-au desfășurat jocuri interactive și activități sportive, la care copiii refugiați din Ucraina

ina au participat cu plăcere.

Aceste activități se desfășoară pe parcursul a 7 săptămâni.

Constantina Sandu

Publicație editată de Parohia TOMA COZMA,
ISSN 2067 - 8274
Str. Toma Cozma, nr. 41, cod poștal 700 554, Iași,
tel/fax: 0232 211 273
Preot paroh Mihai Mărgineanu, tel. 0742 044 844 (Coordonator principal)
Preot coslujitor Florin Aurel Călugăru, tel. 0752 900 697
Voluntari:
*Relații Publice: tel. 0741 706 602, Vasilica Onofrei
*Administratori site parohie/pagină facebook:
Costel Dumitru, Alexandru Losonczy, Vasilica Onofrei
* Alte activități: Viorel Blidaru, Valentin Burlacu
www.parohiatomacozma.ro,
parohiatomacozma@gmail.com

Se distribuie prin pangarul parohiei. Pentru susținerea acestei publicații, dar și pentru activitățile culturale și filantropice ale parohiei, primim donații în contul IBAN RO38 RZBR 0000 0600 0027 6450 deschis la Raiffeisen Bank Iași

Vizitați-ne pe

facebook

Biserica Toma Cozma

Program liturgic

- ◆ **Duminica a treia după Paști**
- începând cu ora 8.00, Utrenia, Sfânta Liturghie,
- ora 18.00, Paraclisul Maicii Domnului
- ◆ **Vineri, 13 mai,**
- 18:00 Slujba Agheasmei și Acatistul Sfintei Învieri, cu rugăciuni de mulțumire, precum și dezlegări și rugăciuni pentru diferite trebuințe; citirea pomelnicelor care se poartă la biserica noastră
- Taina Sfintei Spovedanii, pentru cei care doresc
- ◆ **Sâmbătă, 14 mai,**
- 07:00 Utrenia și Liturghia Sf. Ioan Gură de Aur (întru cinstirea ocrotitorilor parohiei, Sf. Ap. Toma și Sf. M. Mc. Ecaterina, precum și a Sf. Iacov, Ruda Domnului, Ajutătorul celor bolnavi și ale Mucenicului pătimitor din anul 619, ale căror moaște se află în biserică spre închinarea credincioșilor) urmată de Pomenirea morților.
- 18:00 Slujba Vecerniei - Taina Sfintei Spovedanii, pentru cei care doresc

3,5%

PENTRU
BISERICA TOMA COZMA

Și dumneavoastră puteți sprijini activitățile și lucrările filantropice, misionare, culturale, care se desfășoară la Biserica Toma Cozma, prin donarea a 3,5% din Impozitul pe venit.

Formulare disponibile pe site-ul
parohiatomacozma.ro
sau la pangarul bisericii.

Revista "Credința și fapta" împlinește în anul 2022, două decenii de apariție neîntreruptă

Cu prilejul Sărbătorii Hramului Mare al parohiei noastre, a fost evidențiată și bogata activitate desfășurată în jurul revistei "Credința și fapta". Părintele Paroh a adresat felicitări publice secretarei de redacție și una dintre colaboratoarele dintru început, domnișoara Vasilica Onofrei, care a dat dovadă în acești ani de o admirabilă consecvență.

Tuturor colaboratorilor și susținătorilor le exprimăm recunoștința noastră și rugăm pe Bunul Dumnezeu să le răsplătească râvna și dragostea cu care ne-au însoțit în toți acești ani. În ce măsură s-a împlinit scopul inițial, rămâne să dovedești dumneavoastră, cititorii fideli, prin gest și

prin cuvânt, prin viața concretă în lumea în care trăim.

Alte detalii în nr. 1000, articolul: „O mie de săptămâni și o mie de duminici ziditoare de suflet”: https://www.parohiatomacozma.ro/.../Nr_1000_17_04_2022.pdf și în nr. 1002, articolul: "Douăzeci de ani de frumoasă colaborare": https://www.parohiatomacozma.ro/.../Nr_1002_01_05_2022.pdf

Arhiva revistei:
<https://www.parohiatomacozma.ro/ro/credina-i-fapta>
Revista printată o puteți solicita la Biserica Toma Cozma, str. Toma Cozma, nr. 41, Iași. Publicația parohiei noastre a fost înregistrată în anul 2010, în Catalogul Internațional al Publicațiilor și are codul ISSN 2067-8274. (Cronicar)

„Simfonia florilor”

Sub acest generic, a fost vernisată la Iași, sâmbătă 7 mai 2022, la galeriile „Grumăzescu” de pe strada Lăpușneanu, expoziția de tablouri realizate de doamna Doina Codreanu, biolog, doctor în științe și artist plastic pasionat. Deschiderea a fost făcută de doamna Aurica Ichim, directorul Muzeului Unirii din Iași, iar prezentarea expoziției, de către domnul Prof. Univ. Dr. Petru Bejan. Cu același prilej, a fost lansat și un

volum de poezii al doamnei Doina Codreanu, enoriașă ce face cinste parohiei noastre. Expoziția va putea fi vizionată și în zilele următoare. Dumnezeu să îi înmulțească darurile Sale și să îi dea sănătate și putere spre a ne bucura cât mai mult timp prin tablourile și poeziile pe care le realizează.

Pr. Mihai Mărgineanu